

Stk. 2. . . . .

Stk. 3. For at en sygekasse kan gøre krav på tilskud fra staten for det forløbne år, må kassen inden 15. februar til direktøren for sygekassevæsenet indsende en opgørelse over sine udgifter til de i stk. 2 nævnte ydelser samtidig med meddelelse om antallet af nydende medlemmer ved årets udgang.

Stk. 4. Efter derom fremsat anmodning kan direktøren anvise kasserne forskud på statstilskud i et regnskabsår. Socialministeren fastsætter – efter forudgående forhandling med finansministeren og folketingets finansudvalg – de nærmere regler og betingelser for ydelse af sådanne forskud.«

Uanset at bestemmelsen i lovens § 37, stk. 1, anvender ordet »tilskud« og ikke »refusion«, fremgår det af § 37, stk. 3, at der som udgangspunkt var tale om en ordning, hvorefter statstilskud udbetales til sygekasserne, efter at udgifterne var afholdt af sygekasserne. Efter stk. 4 kunne der dog ydes forskud på statstilskud efter nærmere regler fastsat af socialministeren efter forhandling med finansministeren og finansudvalget.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at man ønskede den hidtidige forskudsbestemmelse i folkeforsikringslovens § 13, stk. 5, ændret til en regel i lighed med folkeforsikringslovens § 68 om forskud på statsrefusion til kommunerne vedrørende folkepension, således som denne var ændret ved 1951-loven, jfr. ovenfor under pkt. 3. Herudover indeholder forarbejderne ingen bidrag til forståelse af forskudsbestemmelsen.

Ovenfor under pkt. 3, sammenholdt med pkt. 2, har justitsministeriet om forståelsen af folkeforsikringsloven § 68, som ændret i 1951, antaget, at det er mest nærliggende, at denne bestemmelse må forstås således, at den gav hjemmel til egentlige forskudsbetalinger.

Justitsministeriet er på den baggrund af den opfattelse, at der med ændringen af sygeforsikringslovens § 37 må antages at være tilsigtet en ordning, der gav hjemmel dels til yderligere fremrykning af tidspunktet for refusion, således at dette kunne ske i det løbende udgiftsår, dels til egentlige forskud.

c. I 1971 (lov nr. 311 af 9. juni 1971) blev sygeforsikringsloven atter revideret. Loven

indeholdt nu i kapitel 5 om finansiering følgende bestemmelse:

»§ 21. Udgiften ved ydelser ifølge denne lovs §§ 6–12, 15 og 19 afholdes af vedkommende amtskommune; for så vidt angår København og Frederiksberg af de pågældende kommuner.

Stk. 2. Staten yder amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner refusion med 35 pct. af udgifterne til ydelser ifølge §§ 6–12, 15 og 19, dog således at staten yder fuld refusion af de i henhold til § 7, stk. 1, afholdte udgifter.

Stk. 3. Staten yder kommunerne fuld refusion af udgifterne ifølge § 16 og refusion med 50 pct. af udgifterne ved befordringsgodtgørelse ifølge §§ 17–18.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved refusion af udgifter efter denne lov og om regnskabsaflæggelse og revision.

Stk. 5. . . . .

Stk. 6. . . . .«

Forskudsbestemmelsen i den tidligere lovs § 37 er således udgået og erstattet af en bemyndigelse for socialministeren til at fastsætte regler om refusion.

Bemærkningerne til lovforslaget indeholder ikke bidrag til belysning af, om der dermed også var givet adgang til administrativt at bestemme, at der kunne ydes egentlige forskud.

I et utrykt svar til socialudvalget oplyste socialministeren; at lovforslagets § 21, stk. 4, åbnede mulighed for administrativt at fastsætte regler om forskud på refusion.

Dette anføres påny af socialministeren i et trykt svar på socialudvalgets spørgsmål 41 (besvarelsen er optaget i et bilag til betænkningen over lovforslaget (Folketingstidende 1970-71, tillæg B, sp. 2318).

For så vidt angår den bevillingsmæssige stilling henvises til det under pkt. 2 og 3 vedrørende aktstykke nr. 459 af 14. marts 1952 og aktstykke nr. 393 af 10. april 1957 anførte.

Uanset at den udtrykkelige bestemmelse om forskud i lovteksten udgik ved lovændringen i 1971, finder justitsministeriet det i betragtning af socialministerens svar til socialudvalget, og når i øvrigt henses til hele praksis på det sociale område, mest nærliggende at antage, at bestemmelsen indeholdt